

Sociale zekerheid

Onlangs werd mij de vraag gesteld of Huishoudkunde een menswetenschap is.

"Ja", antwoordde ik, want op sommige momenten moet je, zeker als rechtgeaard huishoudwetenschapper, je twijfels onder stoelen en banken steken.

"Maar is elke kunde dan een wetenschap", vroeg mijn vragensteller, die duidelijk niet van mijn antwoord onder de indruk was.

"Heb je die vraag wel eens aan een natuurkundige of scheikundige gesteld", probeerde ik, want aanval is de beste verdediging. Mijn vragensteller was nu voor de helft uit het lood geslagen.

"En staat in de huishouding de mens of de materie centraal?", vroeg hij voor de andere helft.

"De mens", blufte ik verder, "want zonder mensenhanden kun je met de materie weinig beginnen en omgekeerd geldt dat niet". Nu pas echter werd mij duidelijk dat mijn vragensteller mij in een andere hoek wilde hebben dan ik eerst dacht.

"Maar als de huishoudkunde dan inderdaad een menswetenschap is (zoals de sociologie en de economie), waarom bemoeit zij zich dan niet met de sociale zekerheid?"

"Met welke sociale zekerheid?", probeerde ik nog even, om tijd te winnen. Maar mijn opponent rook duidelijk zijn kans.

"Met de herziening van ons sociale zekerheidsstelsel: de afbraak, de bezuinigingen, het toenemende schisma tussen werkenden en baanlozen, de verslechterde inkomenspositie van steeds grotere groepen in onze samenleving, de gelijkstelling van ongehuwden en gehuwden, ..."

"Maar wat moeten wij daar dan als huishoudkundigen mee", interrumpeerde ik met een stem, die het midden hield tussen wanhopigheid en schuldbesef, "dat is toch voer voor economen, politicologen desnoods waar het de politieke besluitvorming betreft, maar voor een huishoudkundige is daar toch geen eer aan te behalen?" Met een bijna onfeilbare nauwkeurigheid voelde ik aan wat komen zou.

"Maar hoe kun je dat nu in hemelsnaam, als huishoudwetenschapper notabene, beweren? Natuurlijk gaat dat jullie aan, wie anders kan immers het schip nog keren. De grenzen van de onderkant van het bestaan kunnen alleen door jullie aangegeven worden, juist jullie zouden de immateriële consequenties van het pakket maatregelen van de Graaf voor de gezondheid, voor het welzijn en voor de positie van de vrouw moeten duidelijk maken, het is jullie vak om de ondeugdelijkheid van de definitie voor ongehuwde paren te bewijzen. Waarom laten jullie je stem niet horen?"

"Maar hoe dan, via welk medium, ...". Ik was van plan mij niet gewonnen te geven, al besefte ik natuurlijk wel dat ik langzamerhand schaak stond.

Tot ik opeens door had wie mijn opponent was. Het was een schaap in wolfskleren. Het was de professor zelf. Home-economist. Promovendus. Schaal 113. Maar niet in staat zelf het vuile werk te doen.

Even overwoog ik nog mijn kolom beschikbaar te stellen voor een splijtend commentaar. Maar te laat. Het schaap vluchtte weg. Nalatend om mij in een laatste zet schaakmat te zetten.

Maar winnen schept nu eenmaal verplichtingen.

Y/h J. Huisman